

Nico Eekman, *Charlatan*

van boeren-Brueghel; ook andere doeken herinneren aan diens marktboerinnen, bijenhouders. Een markthoek herinnerde de kunstenaar zich van Venetië, doch behalve de sterk-blauwe lucht overheerschen ook hier, dunkt me, de herinneringen aan het Vlaamsche volk. Maar wat een goed weergegeven, scherp waargenomen tooneel!

Een steiger met bedrijvige *metselaars* om een lage tafel vult een ander doek; het geval kon een fragment zijn van een schilderij van Brueghel — verzameling van vele gevallen meestal — doch hier schijnt de bedrijvigheid, de expressie geïntensifieerd door de concentratie van die vier stevige, gedrongen kereltjes, die met hun forsche knuisten zoo gezellig de op de tafel gestapelde kalkpap verdeelen (ook voor een tekening als „Prudentia” — bedrijvige boerinnen om een tafel⁵ — gebruikte Brueghel meer ruimte). Veel van dit werk mag men sterker achten dan vele — vaak meer lumineuse — doeken, waar de moderne musea zich gestadig mee vullen en waarover de volgende generaties zullen hebben te vonnissen.

Ook het kleine doek met de hoeken van een paar korenvelden, waar men niet minder dan vier vrijende boerenparen in warmen midzomer zich ziet verpoezen (één wandelt er